

29. 9. 2009

ID: 58281

Zvýšení kvalifikace

Získání specializace I. stupně pro výkon odborné činnosti lékaře je třeba hodnotit jako zvýšení kvalifikace.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 21 Cdo 2203/2008, ze dne 2.7.2009)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobkyně P. a.s., zastoupené advokátem, proti žalovanému MUDr. P. V., zastoupenému advokátem, o 42.579,- Kč s úroky z prodlení, vedené u Okresního soudu Plzeň-město pod sp. zn. 19 C 154/2007, o dovolání žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 16. ledna 2008, č.j. 12 Co 605/2007-36, tak, že rozsudek krajského soudu a rozsudek Okresního soudu Plzeň-město ze dne 18. června 2007, č.j. 19 C 154/2007-16 se zrušují a věc se vrací Okresnímu soudu Plzeň-město k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Žalobkyně se domáhala, aby jí žalovaný zaplatil 42.579,-Kč s úroky z prodlení, které v žalobě specifikovala. Žalobu odůvodnila tím, že žalovaný byl u ní zaměstnán na základě pracovní smlouvy ze dne 20.7.2001 jako lékař interního oddělení a že dne 10.4.2003 byla mezi účastníky uzavřena - „i přes formulační nepřesnost“ - dohoda o zvýšení kvalifikace podle ustanovení § 143 odst. 1 zák. práce, ve které se žalobkyně zavázala umožnit žalovanému získat specializaci I. stupně z interního lékařství absolvováním specializační (předatestační) průpravy a žalovaný se zavázal po úspěšném složení atestační zkoušky setrvat v pracovním poměru u žalobkyně po dobu 5 let. Protože žalovaný tento závazek nedodržel (pracovní poměr mezi účastníky skončil výpovědí ze strany žalovaného ke dni 31.12.2006), vznikla mu povinnost uhradit žalobkyni poměrnou část nákladů vynaložených na zvýšení jeho kvalifikace, a to podle názoru žalobkyně i za situace, kdyby soud dovodil, že jde o dohodu o prohloubení kvalifikace, neboť před jejím uzavřením byla splněna podmínka předpokládaných nákladů alespoň 100.000,- Kč, vyžadovaná ustanovením § 143 odst. 2 zák. práce.

Okresní soud Plzeň-město rozsudkem ze dne 18.6.2007, č.j. 19 C 154/2007-16 žalobu zamítl a rozhodl, že žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení 18.017,- Kč. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že, „byť je uzavřená dohoda nazvána jako dohoda o podmínkách zvýšení kvalifikace zaměstnance dle ustanovení § 142b a násl. zák. práce, z textu dohody je patrné, že se jedná o prohloubení kvalifikace v oboru - lékař - získání specializace I. stupně z interního lékařství“. Vycházel z názoru, že oproti prohlubování kvalifikace, která je povinností zaměstnance, při zvyšování kvalifikace získává zaměstnanec předpoklady stanovené právními předpisy nebo požadavky nezbytné pro řádný výkon práce sjednané v pracovní smlouvě, přičemž zvýšení kvalifikace nelze zaměstnanci nařídít, ani si je zaměstnanec nemůže vynutit. Za situace, kdy lékaři získávají způsobilost k výkonu povolání ukončením studia na vysoké škole a specializační průpravou, jejíž absolvování (dovršené kvalifikační atestací) je pro lékaře vykonávající činnost ve stanovených oborech povinné (§ 22 odst. 3 vyhlášky č. [77/1981](#) Sb.), získává lékař specializaci I. stupně pro výkon odborné činnosti, je podle mínění soudu prvního stupně „nepochybné“, že „v případě předatestační přípravy lékařů se nejedná o zvyšování kvalifikace, ale o prohlubování kvalifikace“, a že proto, „pokud byla uzavřena dohoda pro předatestační přípravu, pak soud tuto dohodu musí považovat za neplatnou“. Protože - jak dále zdůraznil - náklady spojené s prohloubením kvalifikace nese zaměstnavatel, a protože „plnění, které žalobkyně požaduje po žalovaném, by bylo plněním z

neplatného právního úkonu“, není uplatněný nárok opodstatněný.

K odvolání žalobkyně Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 16.1.2008, č.j. 12 Co 605/2007-36 rozsudek soudu prvního stupně potvrdil a rozhodl, že žalobkyně je povinna „nahradit“ žalovanému náklady odvolacího řízení ve výši 18.017,- Kč k rukám advokáta. Odvolací soud se ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně o tom, že dohoda účastníků ze dne 10.4.2003 označená jako „dohoda o podmínkách zvýšení kvalifikace zaměstnance dle ustanovení § 142b a násl. zák. práce“ není dohodou o zvýšení kvalifikace. Podle názoru odvolacího soudu totiž žalovaný získal kvalifikaci k výkonu funkce lékař absolvováním lékařské fakulty a „tím, že absolvoval specializační přípravu a v jejím závěru složil příslušnou (atestační) zkoušku, si svou již získanou kvalifikaci prohloubil“. Za tohoto stavu by tedy bylo možno uzavřít pouze dohodou o prohloubení kvalifikace podle ustanovení § 143 odst. 2 zák. práce, avšak - jak zdůraznil - „taková dohoda by byla platná pouze za předpokladu, že by zaměstnanec nebyl povinen kvalifikaci si prohloubit“. Tak tomu ovšem v projednávané věci nebylo, neboť lékařům vykonávajícím činnost ve stanovených oborech (mj. i v oboru interního lékařství, kde pracoval žalovaný) „byla povinnost absolvovat specializační přípravu pro získání specializace I. stupně uložena ust. § 22 vyhl. č. [77/1981](#) Sb.“, a proto podle mínění odvolacího soudu „nemohla by být platným právním úkonem ani dohoda o prohloubení kvalifikace“. Soud prvního stupně tudíž „právem uzavřel, že by případné plnění z dohody mezi účastníky uzavřené dle § 142b a násl. zák. práce bylo plněním z neplatného právního úkonu“.

Proti tomuto rozsudku odvolacího soudu podala žalobkyně dovolání, jehož přípustnost dovozovala z ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř. Namítala, že není správný závěr odvolacího soudu o tom, že absolvování specializační (předatestační) přípravy lékařem ukončené atestační zkouškou, je třeba považovat pouze za prohloubení, a nikoli za zvýšení kvalifikace. Podle jejího názoru se soudy nijak nezabývaly charakterem specializační přípravy a tím, jak se složení atestační zkoušky promítne do předpokladů pro výkon povolání lékaře. Zdůraznila, že „gramatickým“ výkladem ustanovení § 22 odst. 1 vyhlásky č. [77/1981](#) Sb. je třeba dovodit, že bez absolvování specializační přípravy ukončené atestační zkouškou lékař „nemá (nesplňuje) předpoklady stanovené pro výkon odborné činnosti“. Protože tyto předpoklady, bez nichž by nebyl oprávněn vykonávat odbornou činnost, lékař získává právě v průběhu specializační přípravy a následným složením atestační zkoušky, je podle mínění dovolatelky zřejmé, že absolvování specializační přípravy znamená zvýšení kvalifikace, a že proto dohoda uzavřená mezi účastníky dne 10.4.2003 je platnou dohodou o zvýšení kvalifikace „tak, jak je předvídaná § 143 odst. 1 zák. práce“. I kdyby absolvování specializační přípravy představovalo pouze prohloubení kvalifikace, má žalobkyně za to, že předmětná dohoda i v tomto případě by byla platným právním úkonem, neboť byly splněny zákonné podmínky uvedené v ustanovení § 143 odst. 2 zák. práce (předpokládané náklady vynaložené žalobkyní byly vyčísleny a stranami schváleny ve výši 115.589,- Kč), za kterých lze dohodou podle ustanovení § 143 zák. práce uzavřít i v případě prohloubení kvalifikace. Žalobkyně navrhla, aby dovolací soud rozsudky soudů obou stupňů zrušil a aby věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a o.s.ř.) po zjištění, že dovolání bylo podáno proti pravomocnému rozsudku odvolacího soudu oprávněnou osobou (účastníkem řízení) v zákonné lhůtě (§ 240 odst. 1 o.s.ř.), se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání.

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští (§ 236 odst. 1 o.s.ř.).

Dovolání je přípustné proti rozsudku odvolacího soudu a proti usnesení odvolacího soudu, jimiž bylo změněno rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé [§ 237 odst. 1 písm. a) o.s.ř.], jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl ve věci samé jinak než v dřívějším rozsudku (usnesení) proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil [§ 237 odst. 1 písm. b) o.s.ř.], nebo jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu

prvního stupně, jestliže dovolání není přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. b) o.s.ř. a jestliže dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam [§ 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř.].

Žalobkyně napadá dovoláním rozsudek odvolacího soudu, kterým byl rozsudek soudu prvního stupně o věci samé potvrzen. Protože dovolání podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. b) o.s.ř. není v této věci přípustné (ve věci nebylo soudem prvního stupně vydáno žádné rozhodnutí ve věci samé, které by odvolací soud zrušil), může být přípustnost dovolání v této věci založena jen při splnění předpokladů uvedených v ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř., tedy jestliže dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

Rozhodnutí odvolacího soudu má po právní stránce zásadní význam ve smyslu ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř. zejména tehdy, řeší-li právní otázku, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo která je odvolacími soudy nebo dovolacím soudem rozhodována rozdílně, nebo řeší-li právní otázku v rozporu s hmotným právem [§ 237 odst. 3 o.s.ř.].

Dovolací soud je při přezkoumání rozhodnutí odvolacího soudu zásadně vázán uplatněnými dovolacími důvody (srov. § 242 odst. 3 o.s.ř.); vyplývá z toho mimo jiné, že při zkoumání, zda napadené rozhodnutí odvolacího soudu má ve smyslu ustanovení § 237 odst. 3 o.s.ř. ve věci samé po právní stránce zásadní právní význam, může posuzovat jen takové právní otázky, které dovolatel v dovolání označil.

Přípustnost dovolání podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř. není založena již tím, že dovolatel tvrdí, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu má po právní stránce zásadní význam; přípustnost dovolání nastává tehdy, jestliže dovolací soud za použití hledisek, příkladmo uvedených v ustanovení § 237 odst. 3 o.s.ř. dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu ve věci samé po právní stránce zásadní význam skutečně má.

Z hlediska skutkového stavu bylo v posuzované věci zjištěno (správnost skutkových zjištění soudů přezkumu dovolacího soudu nepodléhá - srov. § 241a odst. 2 a § 242 odst. 3 o.s.ř.), že dne 20.7.2001 byla mezi účastníky uzavřena pracovní smlouva, podle které žalovaný od 23.7.2001 začal u žalobkyně pracovat jako lékař na interním oddělení. Dne 10.4.2003 uzavřeli účastníci dohodu, v níž se žalobkyně zavázala umožnit žalovanému „získání specializace I. stupně z interního lékařství absolvováním: předatest. stáže (3 měsíce na chirurgickém odd., 1 měsíc na infekčním odd.), 10 dnů spec. kurzu v ILF P., 3 dnů na kurzu Lékařská I. pomoc, 1 dne na povinném semináři - Veřejné zdravotnictví a zdrav. právo, 24 dnů na konzultacích a přednáškách, 10 dnů na přípravu a vykonání atestace“ a v souvislosti s tím poskytnout žalovanému pracovní úlevy a hmotné zabezpečení v dále sjednaném rozsahu (srov. článek I. dohody). Žalovaný se v dohodě mimo jiné zavázal po úspěšném vykonání atestace „setrvat u žalobkyně v pracovním poměru po dobu 5 let“ a pro případ, že tento závazek nesplní, se zavázal uhradit žalobkyni „veškeré“ náklady spojené se získáním příslušné specializace (srov. článek II. dohody). Pracovní poměr mezi účastníky byl rozváznán výpovědí ze strany žalovaného ke dni 31.12.2006. Žalobkyně se touto žalobou domáhá po žalovaném, aby jí uhradil poměrnou část vyložených nákladů.

Projednávanou věc je třeba i v současné době posuzovat - vzhledem k tomu, že dohoda, z níž žalobkyně odvozuje uplatněný nárok, byla mezi účastníky uzavřena dne 10.4.2003 - podle zákona č. [65/1965](#) Sb., zákoníku práce, ve znění účinném do 30.9.2003, tj. do dne, než nabyl účinnosti zákon č. [274/2003](#) Sb., kterým se mění některé zákony na úseku ochrany veřejného zdraví (srov. § 364 odst. 2 zákona č. [262/2006](#) Sb., zákoníku práce) - dále jen „zák. práce“.

Podle ustanovení § 143 odst. 1 zák. práce zaměstnavatel může se zaměstnancem uzavřít dohodu, kterou se zaměstnavatel zavazuje umožnit zaměstnanci zvýšení kvalifikace poskytováním pracovních

úlev a hmotného zabezpečení a zaměstnanec se zavazuje zvýšit si kvalifikaci a setrvat u zaměstnavatele po určitou dobu, nejdéle po dobu pěti let, v pracovním poměru nebo uhradit mu náklady spojené se zvyšováním kvalifikace, a to i tehdy, jestliže zaměstnanec rozváže pracovní poměr před zvýšením kvalifikace. Dohodu nelze sjednat, jde-li o prohlubování kvalifikace pro práci sjednanou v pracovní smlouvě, které je povinností zaměstnance (§ 141a).

Podle ustanovení § 143 odst. 2 zák. práce zaměstnavatel může se zaměstnancem uzavřít dohodu podle předchozího odstavce také při prohlubování kvalifikace, jestliže předpokládané náklady dosahují alespoň 100 000 Kč; v takovém případě nelze prohloubení kvalifikace zaměstnanci uložit.

Smyslem dohody podle ustanovení § 143 zák. práce je stabilizace zaměstnance, jemuž zaměstnavatel umožnil zvýšení nebo prohloubení kvalifikace a který se za to zavázal setrvat u zaměstnavatele po určitou dobu v pracovním poměru. Stabilizace takového zaměstnance v pracovním poměru je v zájmu zaměstnavatele na návratnosti prostředků, které vynaložil v souvislosti se zvyšováním či prohloubením kvalifikace svých zaměstnanců, neboť zaměstnanec, který porušil svůj závazek z dohody uzavřené se zaměstnavatelem podle ustanovení § 143 zák. práce setrvat u zaměstnavatele v pracovním poměru po sjednanou dobu, je povinen uhradit mu náklady spojené se zvýšením nebo prohloubením kvalifikace. Platně uzavřená dohoda ve smyslu ustanovení § 143 zák. práce je právním důvodem, na jehož základě může zaměstnavatel po zaměstnanci požadovat vrácení nákladů spojených se zvýšením (prohloubením) kvalifikace, jimiž jsou kupř. školné a náhrada mzdy za pracovní volno poskytnuté zaměstnanci v souvislosti se zvýšením (prohloubením) jeho kvalifikace. Zatímco dohodu o zvýšení kvalifikace lze uzavřít bez ohledu na výši předpokládaných nákladů vynaložených zaměstnavatelem v souvislosti se zvýšením kvalifikace, dohodu o prohloubení kvalifikace mohou účastníci pracovního poměru platně uzavřít pouze tehdy, jestliže předpokládané náklady činí minimálně 100.000,- Kč.

Vzhledem těmto odlišným zákonným předpokladům platnosti uvedených dvou typů dohod podle ustanovení § 143 zák. práce řešil odvolací soud - jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozsudku - mimo jiné právní otázku, zda získání specializace I. stupně pro výkon odborné činnosti lékaře, které bylo předmětem dohody účastníků ze dne 10.4.2003, znamená zvýšení kvalifikace nebo prohloubení kvalifikace. Tato právní otázka dosud nebyla v rozhodování dovolacího soudu vyřešena. Protože posouzení uvedené otázky bylo pro rozhodnutí projednávané věci významné (určující), představuje napadený rozsudek odvolacího soudu z tohoto hlediska rozhodnutí, které má po právní stránce zásadní význam. Dovolací soud proto dospěl k závěru, že dovolání proti rozsudku odvolacího soudu je podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř. přípustné.

Po přezkoumání rozsudku odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 242 o.s.ř., které provedl bez jednání (§ 243a odst. 1, věta první o.s.ř.), Nejvyšší soud České republiky dospěl k závěru, že dovolání je opodstatněné.

Kvalifikací zaměstnance je nutno rozumět souhrn znalostí, dovedností a odborných zkušeností, které zaměstnanec získal vzděláním a výkonem odborné praxe a které jsou využitelné při výkonu jeho práce v pracovněprávních vztazích (§ 1 odst. 1 zák. práce). Je také možné jednotlivé kvalifikace v jejich vzájemném poměru z hlediska jejich významnosti klasifikovat jako nižší a vyšší. Vyšší kvalifikace je dána zejména vyšším stupněm vzdělání, popřípadě délkou odborné praxe zaměstnance. Vzhledem k tomu, že společenské hodnocení práce se projevuje též v jejím odměňování, může při této hierarchizaci posloužit i porovnání průměrných mezd dosahovaných za práce vyžadující jednotlivé kvalifikace, popřípadě - tam, kde se uplatňují - charakteristik platových tříd stanovených v platových předpisech pro práce, k jejichž výkonu kvalifikace slouží, a jim odpovídajících platových tarifů.

Prohlubováním kvalifikace je třeba rozumět její průběžné doplňování, udržování a obnovování,

kterým se sama nemění, nýbrž toliko zkvalitňuje její podstata, a které umožňuje zaměstnanci výkon sjednané práce. Soustavné prohlubování kvalifikace k výkonu práce sjednané v pracovní smlouvě je právní povinností zaměstnance; zaměstnavatel je oprávněn zaměstnanci účast na školení k prohloubení kvalifikace uložit (srov. § 141a zák. práce). Účast na školení a studiu za účelem prohloubení kvalifikace je výkonem práce, za který zaměstnanci přísluší mzda, a porušení těchto povinností zaměstnance lze kvalifikovat jako porušení pracovní kázně.

Zvýšení kvalifikace lze charakterizovat jako změnu hodnoty kvalifikace, již lze dosáhnout studiem, vzděláváním, školením nebo jinou formou přípravy k dosažení vyššího stupně vzdělání, jestliže je v souladu s potřebou zaměstnavatele. Zvýšením kvalifikace se rozumí též její získání nebo rozšíření (§ 142b odst. 1, věta za středníkem zák. práce) a pro zaměstnance může současně znamenat získání předpokladů pro výkon sjednané práce, které zaměstnanec do té doby neměl. O zvýšení kvalifikace půjde zpravidla tehdy, jestliže z porovnání práce, kterou zaměstnanec vykonává podle pracovní smlouvy, s prací, kterou by podle své kvalifikace mohl vykonávat, vyplývá rozdíl spočívající v tom, že zaměstnanec může, a to případně i u jiného zaměstnavatele, vykonávat práce významnější.

S názorem odvolacího soudu, že v projednávané věci žalovaný „získal kvalifikaci k výkonu funkce lékař absolvováním lékařské fakulty a tím, že absolvoval specializační přípravu a v jejím závěru složil příslušnou zkoušku, si svou již získanou kvalifikaci prohloubil“, nelze souhlasit.

Podle ustanovení § 53 odst. 1 písm. a) zákona č. [20/1966](#) Sb., o péči o zdraví lidu (ve znění účinném do 30.9.2003), získávají lékaři způsobilost k výkonu zdravotnického povolání na lékařské fakultě.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky č. [77/1981](#) Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví, ve znění účinném do 30.6.2004 (tj. do dne, než byla zrušena vyhláškou č. [393/2004](#) Sb.), lékaři získávají způsobilost k výkonu povolání ukončením studia na vysoké škole ve studijních oborech všeobecné lékařství, dětské lékařství, hygiena a stomatologie.

Podle ustanovení § 22 odst. 1 vyhlášky č. [77/1981](#) Sb. specializační přípravou získává lékař a farmaceut specializaci I. stupně určenou pro výkon odborné činnosti. Absolvování specializační přípravy pro specializaci I. stupně je pro lékaře a farmaceuty vykonávající činnost v oborech uvedených v příloze č. 1 povinné (srov. § 22 odst. 3 cit. vyhlášky).

Podle ustanovení § 24 odst. 1 vyhlášky č. [77/1981](#) Sb. specializační příprava pro specializaci I. stupně trvá dva a půl roku. Znalosti lékařů a farmaceutů získané v průběhu specializační přípravy se pak ověřují kvalifikační atestací před zkušební komisí Institutu pro další vzdělávání lékařů a farmaceutů (srov. § 26 odst. 1 cit. vyhlášky). Po úspěšně vykonané kvalifikační atestaci vydává Institut diplom o specializaci (srov. § 26 odst. 3 cit. vyhlášky).

Z citovaných ustanovení vyplývá, že po získání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání ukončením studia na vysoké škole je lékař vykonávající činnost v některém ze stanovených lékařských oborů (mj. i v interním lékařství, ve kterém pracoval žalovaný v projednávané věci) povinen navíc absolvovat specializační přípravu pro specializaci I. stupně. Absolvování této přípravy je dovršeno kvalifikační atestací, kterou příslušná zkušební komise ověří znalosti lékaře získané v průběhu specializační přípravy. Teprve po úspěšném vykonání kvalifikační atestace, která se dokládá diplomem o specializaci, je lékař (který do té doby mohl vykonávat práci pouze pod odborným dohledem lékaře se specializovanou způsobilostí) oprávněn k samostatnému výkonu činností, ke kterým je způsobilý, bez odborného dohledu, a to na základě vlastního zhodnocení a posouzení zdravotního stavu pacienta a s tím souvisejících okolností. Získáním specializace I. stupně se tudíž zvyšuje i odpovědnost lékaře za odbornou činnost, k níž získal specializaci, a jeho práce se nepochybně stává společensky významnější.

V této souvislosti dospěla soudní praxe již v minulosti k závěru, na kterém dovolací soud nemá důvod cokoli měnit, že, pokud zaměstnanec podle pracovní smlouvy vykonává práci lékaře v některém z oborů stanovených v příloze č. 1 vyhlášky č. [77/1981](#) Sb. je povinen podrobit se specializační přípravě pro specializaci I. stupně a tuto přípravu zakončit úspěšným složením kvalifikační atestace; neučiní-li tak, nesplňuje takový zaměstnanec předpoklady stanovené právními předpisy pro výkon sjednané práce a je ve vztahu k němu dán výpovědní důvod podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. e) zák. práce (srov. právní názor vyslovený v rozsudku Krajského soud v Ostravě ze dne 7. 12. 1995, sp. zn. 16 Co 355/95, uveřejněný v časopise Právní rozhledy č. 11/1996 na str. 531).

Z uvedeného je zřejmé, že získání specializace I. stupně je pro zaměstnance, který podle pracovní smlouvy vykonává práci lékaře v některém z oborů stanovených v příloze č. 1 vyhlášky č. [77/1981](#) Sb., předpokladem pro výkon sjednané práce. Protože tento předpoklad zaměstnanec (lékař) získává absolvováním specializační přípravy dovršené úspěšně vykonanou kvalifikační atestací, je odůvodněn závěr, že získání specializace I. stupně pro výkon odborné činnosti lékaře je třeba hodnotit jako zvýšení kvalifikace. Dospěl-li odvolací soud k opačnému závěru, spočívá jeho rozhodnutí na nesprávném právním posouzení věci.

Z uvedeného vyplývá, že rozsudek odvolacího soudu není správný. Nejvyšší soud České republiky jej proto podle ustanovení § 243b odst. 2 části věty za středníkem o.s.ř. zrušil. Protože důvody, pro které byl zrušen rozsudek odvolacího soudu, platí i na rozsudek soudu prvního stupně, zrušil Nejvyšší soud České republiky i toto rozhodnutí a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 243b odst. 3 věta druhá o.s.ř.).

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů , judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nájem](#)
- [Ochrana osobnosti \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušení řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Svéprávnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení a dobré mravy](#)
- [Práva dětí](#)
- [Náklady řízení](#)
- [Odmítnutí dovolání](#)
- [Bezplatná obhajoba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)